

Από τη μεγάλη Γαλλική Επανάσταση στο 1848

Ενότητα 6^η : Ο Συνασπισμός και η Επανάσταση μέχρι τις Συνθήκες
1795

Σπυρίδων Μαρκέτος, Επίκουρος καθηγητής
Τμήμα Πολιτικών Επιστημών

Άδειες Χρήσης

- Το παρόν εκπαιδευτικό υλικό υπόκειται σε άδειες χρήσης Creative Commons.
- Για εκπαιδευτικό υλικό, όπως εικόνες, που υπόκειται σε άλλου τύπου άδειας χρήσης, η άδεια χρήσης αναφέρεται ρητώς.

Χρηματοδότηση

- Το παρόν εκπαιδευτικό υλικό έχει αναπτυχθεί στα πλαίσια του εκπαιδευτικού έργου του διδάσκοντα.
- Το έργο «Ανοικτά Ακαδημαϊκά Μαθήματα στο Αριστοτέλειο Πανεπιστήμιο Θεσσαλονίκης» έχει χρηματοδοτήσει μόνο την αναδιαμόρφωση του εκπαιδευτικού υλικού.
- Το έργο υλοποιείται στο πλαίσιο του Επιχειρησιακού Προγράμματος «Εκπαίδευση και Δια Βίου Μάθηση» και συγχρηματοδοτείται από την Ευρωπαϊκή Ένωση (Ευρωπαϊκό Κοινωνικό Ταμείο) και από εθνικούς πόρους.

Περιεχόμενα ενότητας

1. Εισαγωγή
2. Η γέννηση των Αβράκωτων
3. Ο διχασμός ανάμεσα στη Κυβέρνηση και τους Αβράκωτους
4. Ο διχασμός ανάμεσα στους Αβράκωτους
5. Η εξασθένιση των Αβράκωτων
6. Οι συμβολισμοί στο νέο καθεστώς
7. Η ταξική κατεύθυνση της Επανάστασης
8. Η δικτατορία της κοινής σωτηρίας
9. Ο ευρωπαϊκός συνασπισμός
10. Ο πόλεμος κατά θάλασσα
11. Η φυσιογνωμία του συνασπισμού

Περιεχόμενα ενότητας

12. Η στάση του άμαχου πληθυσμού
13. Ο αντίκτυπος της Επανάστασης στο εσωτερικό των Δυνάμεων
14. Η πτώση της Γιρόνδης
15. Ο αποχριστιανισμός
16. Οι πρώτες νίκες της Επαναστατικής Κυβέρνησης
17. Ο θρίαμβος της Επιτροπής Κοινής Σωτηρίας
18. Η Επαναστατική Κυβέρνηση 1794
19. Ο Ιακωβινισμός
20. Ο χαρακτήρας της Επαναστατικής Κυβέρνησης

Σκοποί ενότητας

- Να αποτυπωθεί η αλληλεπίδραση ανάμεσα στον ευρωπαϊκό συνασπισμό και την Επανάσταση.
- Να περιγραφεί η γέννηση του λαϊκού κινήματος και η δικτατορία κοινής σωτηρίας.
- Να παρουσιαστεί η δομή και η δράση της Επαναστατικής Κυβέρνησης.

Εισαγωγή

- Με την κήρυξη του πολέμου στην Ευρώπη, η Επανάσταση βρέθηκε αντιμέτωπη με μεγάλους κινδύνους: εμφύλιος πόλεμος, οικονομική κρίση, εξωτερική απειλή.
- Η Επανάσταση αποδιώχτηκε από το Βέλγιο και τη Ρηνανία, οι οποίες ετοιμάζονταν να εισβάλλουν στη Γαλλία.
- Κρίθηκε σκόπιμο για την αντιμετώπιση της εξωτερικής απειλής να δημιουργηθεί μια Επαναστατική Κυβέρνηση, που σκοπός της ήταν να υπερασπιστεί την Επανάσταση και να πάρει τα αναγκαία μέτρα προς αυτή την κατεύθυνση.
- Η Επαναστατική Κυβέρνηση θεωρήθηκε προσωρινό καθεστώς, το οποίο θα παραχωρούσε τη θέση του μόλις υιοθετούνταν το νέο Σύνταγμα. Παρότι το σύνταγμα ψηφίστηκε, συμφωνήθηκε να παραμείνει στη θέση της η Επαναστατική Κυβέρνηση μέχρι να εδραιωθεί η ειρήνη.

Η γέννηση των Αβράκωτων

- Η Επαναστατική Κυβέρνηση , υπό την πίεση των περιστάσεων , χαρακτηρίστηκε από μια παρατεταμένη και γεμάτη σύγχυση περίοδο κήσης. Μέσα σε αυτό το κοινωνικό πλαίσιο ανακύπτει μια νέα ομάδα επαναστατών, οι λεγόμενοι Αβράκωτοι.
- Ενώ οι Αβράκωτοι ήταν και οι ίδιοι επαναστάτες που επιθυμούσαν να κατεδαφίσουν το Παλιό Καθεστώς, σε πολλά σημεία βρίσκονταν σε αντίθεση με την αστική τάξη.
- Οι Αβράκωτοι ήταν κυρίως χωρικοί, τεχνίτες, οι οποίοι ασχολούνταν με τη βιοτεχνία και το μικρεμπόριο.

Η διχασμός ανάμεσα στους Αβράκωτους και την Κυβέρνηση

- Προκύπτει ένα ιδιαίτερο ζήτημα που πηγάζει από τις διαφορετικές πολιτικές αντιλήψεις. Από την μια πλευρά έχουμε την Επαναστατική Κυβέρνηση και τους αστούς, οι οποίοι πίστευαν ότι θα αντιμετωπίσουν την εξωτερική απειλή παγιώνοντας μια κυβέρνηση και ένα κρατικό μηχανισμό πιο συγκεντρωτικό, και από την άλλη είχαμε τους Αβράκωτους που επιθυμούσαν πιο αποκεντρωμένες δομές.
- Υπήρχε μια σύγκρουση ανάμεσα στη Λαϊκή Δημοκρατία που αντιπροσώπευαν οι Αβράκωτοι και στην Επαναστατική Κυβέρνηση. Αυτός ο διχασμός ήταν επικίνδυνος και μπορούσε να οδηγήσει σε έναν εμφύλιο πόλεμο.

Ο διχασμός ανάμεσα στους Αβράκωτους

- Οι Αβράκωτοι δεν συνιστούσαν μια τάξη. Τεχνίτες, μικρέμποροι και εργάτες σχημάτιζαν μαζί με μια αστική μειονότητα, έναν συνασπισμό ενάντια στην αριστοκρατία. Ακόμη όμως και μέσα σε αυτόν τον συνασπισμό υπήρχε ένας διχασμός. Από τη μια πλευρά είχαμε τους εργάτες και τους μεροκαματιάρηδες οι οποίοι απολάμβαναν μόνο το μισθό τους, και από την άλλη είχαμε τους τεχνίτες και τους μικρέμπορους, οι οποίοι αποσπούσαν κέρδη από την ιδιοκτησία μέσων παραγωγής.

Εξασθένιση του κινήματος των Αβράκωτων (1/4)

- Η μαζική επιστράτευση και ο σχηματισμός επαναστατικού στρατού, είχε αποσπάσει από του Αβράκωτους το πιο αξιόλογο κομμάτι πατριωτών: τους νέους, γεμάτους ενθουσιασμό και πρόθυμους για δράση. Πολλοί νέοι κατατάχθηκαν και έχασαν τη ζωή τους. Συνεπώς, οι Αβράκωτοι έχασαν ένα ζωτικό τμήμα της πληθυσμιακής τους ομάδας.
- Με την πληθυσμιακή μείωση των νέων, ο μέσος όρος ηλικίας στο κίνημα μεγάλωσε. Τα περισσότερα στελέχη ήταν πλέον άνδρες μεγαλύτερης ηλικίας που δεν είχαν την ίδια μαχητικότητα και έτσι αποδυναμώθηκε το κίνημα.
- Πολλοί από τους νέους αγωνιστές που κατάφεραν και γύρισαν από τη μάχη, διακατέχονταν από φιλοδοξίες και ήθελαν να αποκτήσουν μια θέση στην πολιτική σκηνή. Εγκολλώθηκαν στον κεντρικό μηχανισμό που είχε αρχίσει να δημιουργείται με την Επαναστατική Κυβέρνηση, με αποτέλεσμα να απορροφηθούν από την κυβέρνηση και να μετατραπούν σε υπαλλήλους. Η γραφειοκρατική σκλήρυνση στέρησε από του Αβράκωτους ένα σημαντικό τμήμα των στελεχών τους με αποτέλεσμα να χαθούν τα πιο δραστήρια στοιχεία τους.

Εξασθένιση του κινήματος των Αβράκωτων (2/4)

- Εκτός από τους παραπάνω λόγους, στην εξασθένιση των Αβράκωτων συντέλεσε και η σύγκρουση τους με την καλύτερα στρατιωτικά οργανωμένη Επαναστατική Κυβέρνηση.
- Παρά την ήττα του, το σώμα των Αβράκωτων έπαιξε στρατηγικό ρόλο στην επανάσταση, γιατί έδωσε ανθρώπινο δυναμικό στα σώματα άμυνας.

Εξασθένιση του κινήματος των Αβράκωτων (3/4)

- Στα μάτια του Λεφέβρ υπάρχει από τη μια πλευρά μια αστική επανάσταση και δίπλα της μια λαϊκή . Η λαϊκή από την πλευρά της δεν προβάλλει τα αιτήματα των κατώτερων στρωμάτων, αλλά των μικροαστικών στρωμάτων.
- Αυτά τα μικροαστικά στρώματα θέλουνε να δώσουνε μια άλλη οπτική στην επανάσταση, προβάλλοντας αιτήματα που τους αφορούσαν άμεσα. Αιτήματα που είχαν να κάνουν με το κόστος επιβίωσης, όπως είναι η διατίμηση των αγαθών πρώτης ανάγκης. Ένα αίτημα που υπήρχε καθ όλη τη διάρκεια της επανάστασης.

Πώς γίνεται λοιπόν τα αιτήματα της λαϊκών στρωμάτων να παραγκωνιστούν;

Παραγκωνίστηκαν γιατί χάθηκαν από το κίνημα των Αβράκωτων τα πιο μαχητικά στελέχη, είτε με την εισχώρηση τους στο στρατό είτε στη δημόσια διοίκηση.

Εξασθένιση του κινήματος των Αβράκωτων (4/4)

- Με την αποδυνάμωση του λαϊκού στρώματος, κέρδισε έδαφος η αστική ηγεσία της επανάστασης. Προβαίνει σε παραχωρήσεις, οι οποίες όμως δεν συνιστούν το κορμό του νέου καθεστώτος, αλλά γίνονται ευκαιριακά όσο επικρατεί ο κίνδυνος. Όταν λοιπόν ο κίνδυνος εξαλείφεται, αναιρούνται και οι παραχωρήσεις.

Η σημασία των συμβολισμών στην εδραίωση του νέου καθεστώτος

Το νέο καθεστώς στην προσπάθειά του να εδραιωθεί, διαφοροποιείται από το παλιό καθεστώς και στο συμβολικό επίπεδο. Οι νέοι συμβολισμοί που διέπονται από τις αρχές του διαφωτισμού ομογενοποιούν και εδραιώνουν τη κυριαρχία του:

- Εισάγει τα «μέτρα και σταθμά».
- Αλλάζει τον τρόπο διαίρεσης και υπολογισμού του ημερολογιακού έτους.
- Η αργία της Κυριακής καταργείται και αντικαθίσταται με μια ημέρα αργίας ανά δέκα ημέρες σε δυσαρέσκεια των εργατών και όφελος των αστών.
- Όταν το νέο καθεστώς άρχισε να κυνηγάει τον κλήρο και επιχείρησε να θεσπίσει τα επίσημα σύμβολα της νέας θρησκείας του ανθρώπου, κατηγορήθηκε για σατανική δράση και όργανο του μασονισμού.

Η ταξική κατεύθυνση της Επανάστασης

- Τα λαϊκά στρώματα, που ένιωθαν πως το νέο καθεστώς δε τους ευνοούσε καθόλου(π.χ τους ανάγκαζαν να δουλεύουν περισσότερο, παίρνανε τα παιδιά τους στο στρατό, καταργούσαν τη θρησκεία τους) συσπειρώθηκαν για να φτιάξουν τα πρώτα αντεπαναστατικά κινήματα.
- Επιχειρείται μια προσπάθεια συσπείρωσης των απογοητευμένων μαζών από το Παλιό Καθεστώς.
- Η Επανάσταση απέτυχε να δημιουργήσει μια συμμαχία των κατώτερων στρωμάτων με την μικροαστική και αστική τάξη. Οι μεγάλες αλλαγές που επέφερε στην καθημερινή ζωή μπορεί να ήταν βασισμένες στις αρχές του Διαφωτισμού , όχι όμως σε φιλολαϊκή βάση.

Η δικτατορία της κοινής σωτηρίας

- Μετά τη κρίση του 1793 και τη ξένη εισβολή γίνεται επιτακτική η ανάγκη κοινής σωτηρίας, που οδηγεί στην ίδρυση Επιτροπής Κοινής Σωτηρίας. Προϋπόθεση αυτής ήταν να παρθούν αποφασιστικά μέτρα που θα ενδυνάμωναν το κράτος.
- Η δημιουργία ενός ισχυρού κράτους είχε σαν αποτέλεσμα την αυτονόμηση κάποιων διωκτικών μηχανισμών, που στράφηκαν κυρίως ενάντια στους εσωτερικού εχθρούς, αλλά μέσα σε τέτοιες συνθήκες οποιοσδήποτε μπορούσε να πέσει θύμα τους.
- Αυτό το πολύ ισχυρό και αυταρχικό κράτος, το οποίο μέσα από το φόβο εδραίωνε την κυριαρχία του, το συντόνιζαν οι επαναστατικές επιτροπές, η λεγόμενη δικτατορία των ορεινών.

Ευρωπαϊκός συνασπισμός (1/2)

- Ο ευρωπαϊκός σχηματισμός εναντίον της Επανάστασης είχε σημαντική επίδραση στο εσωτερικό της Γαλλίας και στον τρόπο δράσης της κυβέρνησης.
- Όμως, στο εσωτερικό του πρώτου ευρωπαϊκού συνασπισμού υπήρχαν μεγάλες διαφορές. Διάφορα ζητήματα, όπως για παράδειγμα ο αποικιακός πόλεμος δεν τους βοηθούσε να συσπειρώσουν τις δυνάμεις εναντίον της Γαλλίας.
- Οι συνασπισμένες δυνάμεις έβλεπαν τον πόλεμο ως μια σταυροφορία, έναν ταξικό και πολιτικό πόλεμο.

Ευρωπαϊκός συνασπισμός (2/2)

Ο πρώτος συνασπισμός ήταν κατά βάση ένα δημιούργημα της Αγγλίας. Η Αγγλία παρακινούσε τις υπόλοιπες ηπειρωτικές δυνάμεις να αναλάβουν δράση ενάντια στη Γαλλία, ενώ η ίδια ασχολούνταν με την ανάπτυξη του εμπορικού καπιταλισμού.

Με τη διάσπαση των πρωσικών και αυστριακών δυνάμεων, παράλληλα με την αδυναμία του ρωσικού στρατού να κατέβει στη Γαλλία, διασπάστηκαν οι στρατοί στην Πολωνία και την Γαλλία, χωρίς να μπορέσουν να δώσουν το μοιραίο χτύπημα. Αυτό θα μπορούσε να συντελεστεί μόνο στην ηπειρωτική Ευρώπη και συγκεκριμένα μέσα από την πτώση της κυβέρνησης στο Παρίσι. Η κατάληψη των αποικιών δε συντελούσε από μόνη της μοιραίο χτύπημα.

Ο πόλεμος κατά θάλασσα

- Ο αγγλικός στόλος διέθετε ολοφάνερη υπεροχή απέναντι στο γαλλικό. Επίσης, διέθετε κάποια τεχνικά πλεονεκτήματα. Όμως, όλα αυτά δεν αρκούσαν για να καλύψει όλες τις ανάγκες: να δώσει μάχη, να εξασφαλίσει το ναυτικό αποκλεισμό και να προστατεύσει το εμπόριο από τους κουρσάρους.
- Ο ναυτικός αποκλεισμός και ο οικονομικός πόλεμος εναντίον της Γαλλίας είχαν σαν αποτέλεσμα την οικονομική ασφυξία του άμαχου πληθυσμού της χώρας.
- Ο ναυτικός αποκλεισμός δημιούργησε προβλήματα και στις ίδιες τις χώρες του συνασπισμού. Αντιμετώπιζαν στο εσωτερικό τους την ανεργία και την άνοδο των τιμών, που οδηγούσαν στην κινητοποίηση των λαϊκών τάξεων. Αντίστοιχη συνθήκη με αυτήν που επικρατούσε και πολεμούσαν στη Γαλλία.

Η φυσιогνωμία του συνασπισμού

- Αυτή η κινητοποίηση των λαϊκών στρωμάτων στις ηπειρωτικές δυνάμεις, φόβιζε τον συνασπισμό και γι' αυτόν ακριβώς το λόγο ο πόλεμος δεν έγινε ποτέ υπόθεση του λαού.
- Οι μονάρχες ταυτόχρονα ήταν προσκολλημένοι στην κληρονομικότητα τους, στα προνόμια τους και δεν μπορούσαν να δημιουργήσουν νέες δυνάμεις που θα συνέβαλαν στη διεξαγωγή του πολέμου, με αποτέλεσμα οι κυβερνήσεις της ηπειρωτικής Ευρώπης να μην ανανεωθούν.

Η στάση του άμαχου πληθυσμού

- Οι Δυνάμεις του Συνασπισμού δεν επιχείρησαν την κινητοποίηση του άμαχου πληθυσμού τους. Οι πολίτες αδιαφορώντας για τον πόλεμο αντέταξαν παντού τη δύναμη της αδράνειας απέναντι στις επιτάξεις.
- Αντιθέτως, στη Γαλλία η τρομοκρατία της αυταρχικής κυβέρνησης κινητοποίησε ακόμη και τους πιο αποστασιοποιημένους, ώστε να καταβάλουν έστω και την ελάχιστη προσπάθεια.

Ο αντίκτυπος της Επανάστασης στο εσωτερικό των Δυνάμεων(1/2)

- Η εσωτερική απειλή στη Γαλλία, άρχισε να μετατρέπεται σε εξωτερική καθώς οι αντεπαναστάτες έφευγαν στο εξωτερικό και δημιουργούσαν εκεί θύλακες προπαγάνδας.
- Οι Γάλλοι αντεπαναστάτες μέσα από την προπαγάνδα τους κατάφεραν να δώσουν στους πιο φιλελεύθερους την εικόνα ότι το τίμημα της ελευθερίας και της ισότητας ήταν πολύ μεγάλο για τους Γάλλους. Μια εικόνα που τους έβαλε σε σκέψεις για το τι θα μπορούσε να συμβεί στις δικές τους χώρες. Όλα όσα καταλόγιζαν στους Γάλλους, η ανεργία, η ακρίβεια, ο λιμός άρχισαν να εμφανίζονται και στην υπόλοιπη Ευρώπη.

Ο αντίκτυπος της Επανάστασης στο εσωτερικό των Δυνάμεων(2/2)

- Οι συνασπισμένες δυνάμεις φοβόντουσαν τους υπηκόους τους όσο και τον εχθρό. Ο Λεφέβρ σημειώνει ότι η κύρια αιτία της στρατιωτικής ήττας των δυνάμεων δεν βρισκόνταν στα πεδία των μαχών, αλλά στη κοινωνική πραγματικότητα των χωρών τους.
- Οι ηπειρωτικές δυνάμεις δεν μπορούσαν να βασιστούνε στους υπηκόους τους και να τους ζητήσουν να κάνουν θυσίες όπως έκαναν οι Γάλλοι επαναστάτες. Το πιθανότερο ήταν ότι μια τέτοια πρόταση θα τους ξεσήκωνε εναντίον τους.
- Οι δυνάμεις συνασπισμού θεωρούσαν ότι η Γαλλία ήταν ένα διαλυμένο κράτος που δε μπορούσε να αντιτάξει δύναμη και έπρεπε να μπούνε μέσα για να επιβάλουνε την τάξη.

Η πτώση της Γιρόνδης

- Η πτώση του κινήματος των Αβράκωτων σε συνδυασμό με την αποδυνάμωση της κυβέρνησης, οδηγούσαν τις πολιτικές ομάδες που λειτουργούσαν μέσα στη Γαλλία στην απομόνωση τους από τους πολιτικούς αντιπάλους και τελικώς στην εξαφάνιση τους.
- Καθώς το πολιτικό σκηνικό άλλαζε, οι υπέρμαχοι της Επανάστασης μετατρέπονταν σε πολέμιους της. Αυτή η αλλαγή των ρόλων ήταν αποτέλεσμα μιας συνάρτησης ανάμεσα στις πολιτικές αντεγκλήσεις στο εσωτερικό των ομάδων από τη μία, και της κινητοποίησης λαϊκών και στρατιωτικών μονάδων από την άλλη. Αυτή η έκρυθμη κατάσταση ενώ δημιούργησε την Επιτροπή Κοινής Σωτηρίας, δημιούργησε παράλληλα σημαντικά προβλήματα στο εσωτερικό της Γαλλίας.

Ο αποχριστιανισμός

- Στα πλαίσια διάρρηξης των δεσμών με το Παλιό Καθεστώς, εμπεριέχεται η απόπειρα βίαιου αποχριστιανισμού και αντικατάστασης της παραδοσιακής θρησκείας από μια επαναστατική λατρεία. Μια λατρεία που βασιζόταν στον ορθό λόγο και ακριβώς για αυτό απέτυχε να κατισχύσει πάνω σε εδραιωμένες θρησκευτικές αντιλήψεις αιώνων.

Οι πρώτες νίκες της Επαναστατικής Κυβέρνησης

- Η διοίκηση του στρατού βρισκόταν σε πλήρη κρίση εξαιτίας των εκκαθαρίσεων. Προέκυψε μια νέα ηγεσία προερχόμενη από τη Τρίτη Τάξη και τους φτωχούς ευγενείς.
- Η Επιτροπή Κοινή Σωτηρίας προετοίμαζε τόσο τις μελλοντικές νίκες όσο και τις άμεσες που θα απωθούσαν την εισβολή και θα τερμάτιζαν τον εμφύλιο.

Ο θρίαμβος της Επιτροπής Κοινής Σωτηρίας

- Σκοπός της Επαναστατικής Κυβέρνησης ήταν να δημιουργήσει τη Δημοκρατία, ενώ της Συνταγματικής να τη διατηρήσει.
- Η απαρχή της άμπωτης στην ιστορία του επαναστατικού κινήματος σημειώθηκε με την πτώση των Εμπερτιστών. Για πρώτη φορά μετά το 1789 η Κυβέρνηση πρόλαβε τη λαϊκή δράση καταστέλλοντας τους ηγέτες της και ολοκλήρωσε τη νίκη της διαλύοντας τον επαναστατικό στρατό.

Η Επαναστατική Κυβέρνηση 1794

- Η Επαναστατική Κυβέρνηση είναι μια πολεμική Κυβέρνηση και αυτό αποτελεί τη θεμελιώδη ιδέα της Επιτροπής Κοινής Σωτηρίας. Η Επανάσταση υπερασπίζει τον εαυτό της στα σύνορα και στο εσωτερικό της χώρας. Κεντρική της ιδέα είναι η παλινόρθωση της εξουσίας.
- Χαρακτηριστικό της δράσης αυτής της Επαναστατική Κυβέρνησης ήταν τόσο η αρετή όσο και η τρομοκρατία. Σε καιρό ειρήνης καταφεύγει στην αρετή και σε καιρό επανάστασης καταφεύγει συγχρόνως και στην αρετή και στην τρομοκρατία. Χωρίς την αρετή η τρομοκρατία είναι ολέθρια και χωρίς την τρομοκρατία η αρετή είναι ανίσχυρη.

Ιακωβινισμός

- Στην πορεία των τεσσάρων χρόνων της ύπαρξης της ύπαρξης της, η λέσχη των Ιακωβίνων ριζοσπαστικοποιήθηκε.
- Από το 1789 μέχρι την πτώση των Γιρονδίνων εκτυλίχθηκε η πρώτη φάση μια πολιτικής ιδεολογίας. Σε αυτό το πλαίσιο σχηματίστηκε η Λέσχη των Βρετόνων βουλευτών, που μετονομάστηκε σε Εταιρεία των Φίλων του Συντάγματος. Το ίδιο διάστημα εδραιώθηκε η ενότητα αντιλήψεων και δράσης των λεσχών, ανάμεσα τους και οι εταιρείες των Ιακωβίνων, με τους τελευταίους να συντονίζουν τώρα τη δράση του συνόλου των λεσχών, στα πλαίσια ενός μεγάλου δικτύου. Κατ' αυτόν τον τρόπο εδραιώθηκε σιγά σιγά η ενότητα γνώμης.
- Από τον Ιούνιο του 1793 μέχρι το καλοκαίρι του 1794 εκτυλίχθηκε η φάση της πολιτική ηγεμονίας του Ιακωβινισμού. Στο διάστημα αυτό ασκεί απεριόριστα τη δικτατορία της κοινής γνώμης και τη γραφειοκρατική σκλήρυνση.

Ο χαρακτήρας της Επαναστατικής Κυβέρνησης

- Η Επαναστατική Κυβέρνηση παρέμενε δημοκρατική, καθώς η Συμβατική διατηρούσε την ύπατη εξουσία και οι Επιτροπές ασκούσαν κυβερνητικά καθήκοντα υποταγμένες στον έλεγχο της. Οι πατριώτες μπορούσαν να πάρουν το λόγο στις λαϊκές εταιρείες και τα έντυπα τους δε λογοκρίνονταν. Ωστόσο, το ουσιώδες όργανο του καθεστώτος ήταν η εκτελεστική εξουσία. Παρ' όλα αυτά η κριτική θεωρούνταν ύποπτη, γι' αυτό και ο ανεξάρτητος τύπος είχε εξαφανιστεί.

Βιβλιογραφία

- Furet, F., «*Η Γαλλική Επανάσταση*», Εστία, Αθήνα 1997.
- Groethuysen, B., «*Η φιλοσοφία της Γαλλικής Επανάστασης*», Κάλβος, Αθήνα 1973.
- Lefevre, G., «*Η Γαλλική Επανάσταση*», Μορφωτικό Ίδρυμα Εθνικής Τραπέζης, Αθήνα 2003.
- Le Bon, G., «*Η Γαλλική Επανάστασις*», Ελεύθερη Σκέψις, Αθήνα 1988.
- Soboul, A., «*Η Γαλλική Επανάσταση*», Ζαχαρόπουλος Αθήνα 1967,.
- Thompson, J.M., «*Ο Ροβεσπιέρος και η Γαλλική Επανάσταση*», Γαλαξίας, Αθήνα 1966.
- Κοντορσέ, «*Σχεδιάσμα για ένα ιστορικό πίνακα των προόδων του ανθρώπινου πνεύματος*», Πόλις, Αθήνα 2006.

Σημείωμα Αναφοράς

Copyright Αριστοτέλειο Πανεπιστήμιο Θεσσαλονίκης, Σπυρίδων Μαρκέτος.
«Από τη μεγάλη Γαλλική Επανάσταση στο 1848. Ο Συνασπισμός και η
Επανάσταση μέχρι τις Συνθήκες του 1795». Έκδοση: 1.0. Θεσσαλονίκη 2014.
Διαθέσιμο από τη δικτυακή διεύθυνση:

<http://eclass.auth.gr/courses/OCRS404/>

Σημείωμα Αδειοδότησης

Το παρόν υλικό διατίθεται με τους όρους της άδειας χρήσης Creative Commons Αναφορά - Μη Εμπορική Χρήση - Παρόμοια Διανομή 4.0 [1] ή μεταγενέστερη, Διεθνής Έκδοση. Εξαιρούνται τα αυτοτελή έργα τρίτων π.χ. φωτογραφίες, διαγράμματα κ.λ.π., τα οποία εμπεριέχονται σε αυτό και τα οποία αναφέρονται μαζί με τους όρους χρήσης τους στο «Σημείωμα Χρήσης Έργων Τρίτων».

Ο δικαιούχος μπορεί να παρέχει στον αδειοδόχο ξεχωριστή άδεια να χρησιμοποιεί το έργο για εμπορική χρήση, εφόσον αυτό του ζητηθεί.

Ως **Μη Εμπορική** ορίζεται η χρήση:

- που δεν περιλαμβάνει άμεσο ή έμμεσο οικονομικό όφελος από την χρήση του έργου, για το διανομέα του έργου και αδειοδόχο
- που δεν περιλαμβάνει οικονομική συναλλαγή ως προϋπόθεση για τη χρήση ή πρόσβαση στο έργο
- που δεν προσπορίζει στο διανομέα του έργου και αδειοδόχο έμμεσο οικονομικό όφελος (π.χ. διαφημίσεις) από την προβολή του έργου σε διαδικτυακό τόπο

[1] <http://creativecommons.org/licenses/by-nc-sa/4.0/>

Τέλος ενότητας

Επεξεργασία: Μαρία Ραμματά
Θεσσαλονίκη, εαρινό εξάμηνο 2014-2015

Ευρωπαϊκή Ένωση
Ευρωπαϊκό Κοινωνικό Ταμείο

ΥΠΟΥΡΓΕΙΟ ΠΑΙΔΕΙΑΣ ΚΑΙ ΘΡΗΣΚΕΥΜΑΤΩΝ
ΕΙΔΙΚΗ ΥΠΗΡΕΣΙΑ ΔΙΑΧΕΙΡΙΣΗΣ

Με τη συγχρηματοδότηση της Ελλάδας και της Ευρωπαϊκής Ένωσης

ΕΥΡΩΠΑΪΚΟ ΚΟΙΝΩΝΙΚΟ ΤΑΜΕΙΟ

ΑΡΙΣΤΟΤΕΛΕΙΟ
ΠΑΝΕΠΙΣΤΗΜΙΟ
ΘΕΣΣΑΛΟΝΙΚΗΣ

Σημειώματα

Διατήρηση Σημειωμάτων

Οποιαδήποτε αναπαραγωγή ή διασκευή του υλικού θα πρέπει να συμπεριλαμβάνει:

- το Σημείωμα Αναφοράς
- το Σημείωμα Αδειοδότησης
- τη δήλωση Διατήρησης Σημειωμάτων
- το Σημείωμα Χρήσης Έργων Τρίτων (εφόσον υπάρχει)

μαζί με τους συνοδευόμενους υπερσυνδέσμους.

